

РЕШЕНИЕ

№ 1467

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М. Кацарска

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от М. Кацарска Търговско дело №
20221100900169 по описа за 2022 година

Предявени са субективно и обективно съединени искове по чл. 422 от ГПК.

Ищецът „Ю.Б.“ АД твърди, че на 12.12.2007г. е сключен ДОГОВОР ЗА БАНКОВ КРЕДИТ, ПРОДУКТ „Б.Р.Л.-П.“ BL11508 между банката от една страна и „А.И.“ ООД, ЕИК ****4 от друга, по силата на който банката е предоставила на кредитополучателя сума в размер на 150 000,00лв., като е било уговорено, че кредитът се отпуска под формата на кредитна линия, а крайният срок за ползване и погасяване на кредита е 240 /двеста и четиридесет/ месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка. Твърди, че заемната сметка е открита на датата на подписване на приложението, а именно 02.01.2008г. и сумите са усвоени. Твърди, че към договора са сключени следните анекси: АНЕКС от 18.03.2009г., АНЕКС №2 от 06.04.2010г., АНЕКС №3 от 24.08.2015г., АНЕКС 4 от 10.09.2016г., АНЕКС № 5 от 24.10.2016г., АНЕКС №6 от 02.04.2018г., и АНЕКС №7 от 21.07.2020г., представляващи неразделна част от договора. Поддържа, че съгласно т. 10а от АНЕКС No 3 към договора, ответницата Р. Т. П. се е задължила да отговаря солидарно с кредитополучателя за погасяване на задълженията му, а съгласно т. 10а от АНЕКС №4 към ДОГОВОР ЗА БАНКОВ КРЕДИТ, ответникът С. Г. Г., също се е задължил да отговаря солидарно с кредитополучателя. Сочи какви са уговорките относно дължимите суми и лихви по конкретните анекси, както и че длъжниците не изпълнил и договорните си задължения, произтичащи от чл. 2, ал.2, чл. 3, ал. 4 от договора във връзка с чл. 3, ал. 3 от АНЕКС № 6 и чл.2, ал. 3 от Анекс 7 за заплащане на дължимите погасителни вноски по кредита, като поради допуснатото просрочие на погасителна вноска по кредита, а именно

вноска с падеж 21.01.2021г., банката е обявила цялото задължение за предсрочно изискуемо, за което длъжниците са уведомени с Покана-уведомление от 13.05.2021г. с рег. № 2623, том 1, № 167 на нотариус М.Д.-С., връчена на 31.05.2021г., Покана уведомление от 13.05.2021г. с рег. № 2616, том 1, № 164 на нотариус М. Д. С., връчена на 03.06.2021г., и покана-уведомление от 13.05.2021г. с рег. № 2615, том 1, № 163 на нотариус М. Д. С., връчена на 14.05.2021г. Банката сочи, че на 03.09.2021г. е подала заявление по чл. 417 от ГПК, като и е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ от 15.09.2021г. както и изпълнителен лист от 15.09.2021г., по описа на СРС и срещу длъжниците е образувано изпълнително дело номер 13355 от 2021г., по описа на ЧСИ М. Б.. Соци, че в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, „А.И.“ ЕООД, Р. Т. П. и С. Г. Г.Е В, са възразили срещу заповедта за изпълнение, поради което предявява настоящия иск за установяване на вземанията си, а именно признаване за установено, че тримата дължат следните суми: главница: 122 267,69лв. (сто двадесет и две хиляди двеста шестдесет и седем лева и шестдесет и девет стотинки), ведно със законна лихва от 03.09.2021г., договорна лихва за редовен кредит: 234,34 лв. за период от 31.05.2021г. - 01.09.2021г., мораторна лихва: 1640,48 лв. за период от 31.05.2021г. -01.09.2021г., както и реализираните в хода на ч.гр.д. № 20211110151935/2021 г., по описа на СРС, съдебно- деловодни разноски в размер на както следва: 2482,85 лв. - платена държавна такса, както и 2870,57 лв.- адвокатско възнаграждение. В допълнителната искова молба от 19.04.2022г. възразява по становището на ответниците, като сочи, че изрично и в заявлението, и както е уговорено по анексите, сумите се дължат солидарно от тримата ответници. Оспорва и възраженията относно това, че не била обявена надлежно предсрочната изискуемост, поддържа че е сторил това по описания начин и в съответствие с уговореното. Соци, че ако е налице непреодолима сила, длъжникът следва да уведоми кредитора, като ако няма такова уведомление, не може да се позове, а и при неизпълнение на парично задължение не може да се приеме, че неплащането може да се обоснове с невъзможност за изпълнение, тъй като родът не погива. По отношение на възраженията във връзка с ЗПП, сочи, че процесният договор за банков кредит е изключителна двустранна търговска сделка, кредитополучателят е юридическо лице, извършващо търговска дейност. Съгласно чл. 1 от ЗПП, той урежда защитата на потребителите, а в §13 е дадена легална дефиниция на понятието "потребител" и това е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност, а в случая не е налице такава хипотеза и позоваването от ответниците е недопустимо. Възразява срещу искането на ответниците да се привлече трето лице –помагач – застраховател, тъй като счита, че съгласно уговореното кредитополучателят се е задължил да сключи застраховка само и единствено по отношение на ипотеканото имущество ,служещо за обезпечение по договора съгласно чл. 22 от договора за банков кредит, а и няма сключен застрахователен договор по отношение на така цитираните от ответниците рискове- непреодолима сила и пандемия. В хода на производството поддържа исковите претенции и претендира уважаването им чрез процесуалните си представители –

адв. Н. и адв. И., като излага подробни съображения и в писмена защита.

Ответниците „А.И.“ ООД, С. Г. Г. и Р. Т. П. оспорват исковата молба по съображения, подробно изложени в отговора от 28.03.2022г. чрез процесуалния им представител – адв. Ю., като първо поддържат, че не било ясно дали сумата се търси разделно или солидарно. Освен това поддържат, че исковете са неоснователни, тъй като за ищеца не било възникнало правото да обяви цялото вземане по процесния договор за кредит за предсрочно изискуемо, тъй като от тяхна страна не е била налице забава в дължимите плащания към момента, към който ищцовото дружество твърди, че е възникнало правото му да обяви вземането си по договора за кредит за предсрочно изискуемо, защото според тях е налице разлика в размера на вземането по извлечението, който е в по-нисък размер от вземането по анекс №6 към договора за кредит и плащанията не са правилно отчетени, респ. неправилно е изчислен размерът на вземанията. Поддържат на следващо място, че съгласно чл. 306, ал. 1 от Търговския закон длъжникът по търговска сделка не отговаря за неизпълнението, причинено от непреодолима сила, а съгласно ал. 4 докато трае непреодолимата сила, изпълнението на задълженията и на свързаните с тях насрещни задължения се спира. Сочи, че с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. в Република България е обявено извънредното положение, свързано с пандемията от covid-19, което извънредно цоложение действа и до момента на отговора, и това е причината за забавата в плащанията, доколкото както за кредитоцолучателя, така и за солидарните длъжници - физически лица, поради пандемията и въведените във връзка със същата редица ограничения, е възникнала невъзможност да реализират доходи, за да могат да покриват задълженията си към банката, т.е. налице е непреодолима сила. Освен това твърдят, че претендираните вземания се основават на неравноправни клаузи в договора, с оглед високия лихвен процент и прекомерните разходи за обслужване на кредита, които са уговорени в очевидна вреда на потребителите, сключили същия, и не отговарят на изискването за добросъвестност и водят до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя. Поддържат и, че съгласно чл. 2, б. „б“ от Директива 93/13/ЕИО "потребител" е всяко физическо лице, което в качеството си на страна по договорите, предмет на Директивата, участва в договора поради иитереси, които са извън рамките на неговата търговска или професионална дейност, като аналогична е и нормата на §13, т. 1 от др на Закона за защита на потребителите, която определя като потребител само физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, както и физическо лице, което като страна по договор по ззп действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. Твърди, че физическите лица С. Г. Г. и Р. Т. П. не са търговци , а са подписали анекс към договора за кредит, като солидарни длъжници с търговското дружество, но не са заявявали, че извършват това свое действие с бизнес или професионална цел. В частта за разнските претендира прекратяване на производството, позовавайки се на цитираното ТР. В хода производството поддържа оспорването на исковете чрез процесуалния си представител.

Съдът като обсъди доводите на страните поотделно и в тяхната съвкупност, намира за

установено от фактическа страна следното:

С исковата молба е представен ДОГОВОР ЗА БАНКОВ КРЕДИТ, ПРОДУКТ „Б.Р.Л.-П.“ с № BL11508, сключен между банката от една страна и „А.И.“ ООД, ЕИК ****4 от друга като кредитополучател, от 12.12.2007г. по силата на който банката е предоставила на кредитополучателя сума в размер на 150 000,00лв. за посрещане на краткосрочни оборотни нужди, като е било уговорено, че кредитът се отпуска под формата на кредитна линия, а крайният срок за ползване и погасяване на кредита е 240 /двеста и четиридесет/ месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка, като откриването ѝ се удостоверява с подписан протокол. В чл. 3 от договора е уговорена лихвата, а именно дължимата годишна лихва, която включва действащ базов лихвен процент – малки фирми (БЛПМФ) за лева, обявен от Банката, намален с 1 пункт, като в ал.2 е посочено, че към датата на подписване на договора БЛПМФ е в размер на 10 %. В чл. 3, ал.4 е уговорено, че дължимата лихва се начислява ежемесечно и е платима на 21число на всеки месец, а в чл.4 е уговорено, че при просрочие на дължимите погасителни вноски, дължимата лихва се увеличава автоматично с наказателна надбавка (неутойка) за просрочие на главница в размер на 10 пункта. В чл. 5 е уговорено заплащането на такса за одобрение в размер на 1% от кредита, но не по-малко от 200 лв., а в ал.2 – годишна такса за подновяване. В чл. 5, ал.3 е регламентирано съгласието на кредитополучателя банката да събира таксите служебно чрез усвояване от свободния лимит по кредита. В чл.6 е уговорено обезпечение на кредита, а именно ипотека върху описания апартамент №2, а в чл. 7 – и запис на заповед. В чл.9 и следващите са уговорени задълженията на кредитополучателя. В чл.25 са регламентираны условията за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Представено е приложение към договора за кредит от 02.01.2008г., с което страните са удостоверили откриването на заемната сметка по договора. Съгласно представения на стр. 14 анекс към договора №1/18.03.2009г. страните са се съгласили, че считано от датата на сключване на споразумението, размерът на предоставения на Кредитополучателя кредит ще бъде намален до размера на усвоените към същата дата суми от кредитния лимит, като е уговорен облекчен ред за погасяване на съществуващите вземания, а именно деветмесечен такъв съгласно чл. 4. Съгласно представения на стр. 17 и следващите Анекс №2 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, от 06.04.2010г. е уговорено, че считано от датата на сключването му, се прекратява правото на кредитополучателя да усвоява, съответно задължението на Банката да предоставя средства по кредита, а просрочената главница и лихва се преоформя служебно чрез натрупване към редовната главница. В чл. 3 е уговорено, че кредитополучателят ще ползва 12 месечен период на облекчено погасяване на дълга, считано от 21-во число на месеца, като за този период ГЛП е в размер на 10,1 %. След изтичане на периода на облекчено погасяване, ГЛП ще бъде равен на БЛПМФ намален с 0,79 пункта. Приложен е погасителен план, съгласно който крайният срок на издължаване е 02.01.2028г. На 24.08.2015г. е сключен Анекс №3 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, представен на стр.26 и следващите, като с него кредитополучателят се задължава да погаси всички просрочени задължения, страните се споразумяват да предоговорят остатъчния дълг по кредита и за въвеждане на облекчен

ред за погасяване. Уговорено е, че кредитополучателят ще ползва 9 месечен период на облекчено погасяване на кредита като се заплаща на Банката погасителна вноска, равняваща се на дължимото плащане по лихви. След изтичане на този период, Кредитополучателят погасява остатъка от главницата заедно с дължимите лихви на равни месечни анюитетни погасителни вноски с нов погасителен план. ГЛП е равен на БЛПМФ намален с 4,25 пункта при просрочие на повече от 30 дни, Кредитополучателят съгласно уговореното в чл.8.2 дължи лихва в размер на 13,31 %, а кредитополучателят и съдлъжникът отговарят към банката като солидарни длъжници. Съгласно чл. 10а от този анекс Р. Т. П. встъпва като съдлъжник с всички произтичащи задължения. На стр. 29 и следващите е представен склучения на 10.09.2016г. Анекс №4 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, като с него страните са се споразумели да предоговорят остатъчния дълг по кредита и за въвеждане на облекчен ред за погасяване - 12 месечен период, през който се заплаща на Банката погасителна вноска в размер на 1 100,00 лв. за погасяване само на съответната дължима лихва и част от главницата за месеца. Съгласно чл. 10а от анекса С. Г. Г. встъпва като Съдлъжник и отговоря солидарно с кредитополучателя. Подписите на Р. П. и С. Г. под анекса са заверени от завеждащ консулската служба в гр. Загреб. Приложен е и нов погасителен план, но със същата крайна дата на издължаване – 02.01.2028г. На стр. 41 е представен склучения на 24.10.2016г. между „Ю.Б.“АД, като Банката от една страна и „А.И.“ЕООД, като Кредитополучател и Р. Т. П., като Съдлъжник и С. Г. Г. също като съдлъжник от друга страна, Анекс №5 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който страните са договорили кредитът да се обслужва и през разплащателната сметка с IBAN: BG *****, с титуляр Р. Т. П.. На 02.04.2018г. между „Ю.Б.“АД, и „А.И.“ЕООД, Р. Т. П., и С. Г. Г. , от друга е склучен представения на стр.43 и следващите Анекс № 6 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който страните са констатирани, че задълженията по кредита са в размер, както следва: редовна главница– 132 357,04 лв.; просрочена главница - 2 676,00 лв.; текущо начислени лихви по редовна главница - 384,20 лв. и текущо начислени лихви по просрочия -16,30 лв., просрочени лихви по редовна главница - 4 244,48 лв.; просрочени лихви по просрочия - 125,52 лв., просрочени такси - 40,00 лв. и просрочени имуществени застраховки– 246,04 лв., като общата сума е 140 089,58 лв. С анексът е уговорено, че броят и размерът на месечните погасителни вноски се посочва в нов погасителен план. В чл.2 ал.2 е уговорено, че ГЛП е равен на БЛПМФ намален с 7,10 пункта, като към датата на подписване на анекса, БЛПМФ е в размер на 14,10 %. При просрочие на повече от 30 дни на плащания на погасителната вноска, лихвената надбавка се увеличава с 0,50 %. Уговорено е в чл.3 от анекса, че кредитополучателят ще ползва 24 месечен период на облекчено погасяване на кредита, като се заплаща на Банката погасителна вноска в размер на 1 000,00 лв. за погасяване само на съответната дължима лихва и част от главницата за месеца.

Съгласно представения на стр. 46 и следващите Анекс №7 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508 от 21.07.2020г., страните

са посочили, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем, за което кредитополучателят уведоми по описания начин, както и съдлъжниците чрез посочените нотариални покани и са констатирани, че към датата на анекса, задълженията по кредита са в размер, както следва: редовна главница – 127 753,65 лв.; просрочена главница – 3 640,55 лв.; текущо начислени лихви по редовна главница – 771,85 лв.; текущо начислени лихви по просрочия – 51,03 лв.; текущо начислени лихви по редовна главница (задбал.) – 26,61 лв.; текущо начислени лихви по просрочия (задбал.) – 1,77 лв.; просрочени лихви по редовна главница – 5 116,69 лв., просрочени лихви по просрочия – 80,11 лв.; просрочени такси – 40,00 лв.; просрочени имуществени застраховки – 176,33 лв. и разсрочени лихви по редовна главница – 3 370,19 лв. или всичко 141 028,78 лв. Страните са се съгласили и договорили дължимите лихви да се погасяват на равни месечни погасителни вноски на 21-во число на месеца, считано от 21.07.2020г. до крайния срок за издължаване на кредита. В чл. 3 страните са уговорили, че за първите 36 месеца върху дълга се начислява фиксирана годишна лихва в размер на 1,5 %. За периода от 37-мия месец до пълното издължаване на кредита, върху дълга се начислява годишна лихва, изчислена при прилагане на променлив годишен лихвен процент, който се определя като сбор от референтен лихвен процент плюс фиксирана договорна надбавка в размер на 2,15 %. В чл. 5 ал.1 е уговорено, че крайният срок за издължаване на кредита става 21.06.2030г., като в чл. 6 е уговорено, че от датата на подписване на анекса такса за обработване и такса за предсрочно погасяване на остатъчното задължение не се дължат. В чл. 8 страните изрично са посочили, че се съгласяват, че настоящия анекс не представлява новация на договора и не води до погасяване на съществуващите задължения, а само преурежда първоначално договорените условия по съществуващия кредит. В чл. 13 е уговорено, че неразделна част са Общите условия, с които са запознати. Приложение към анекса е и методологията за определяне на референтния лихвен процент по кредити малък бизнес.

На стр. 58 и следващите от делото са представени извлечения - справки по сметките на ответниците, платежни бордера, а на стр.275 и следващите са представени три покани-уведомления, изпратени чрез нотариус М.Д.-С. до кредитополучателя и солидарните длъжници, които съдържат изявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, като се сочи, че причината е неиздължаване на вноската с падеж 21.01.2021г. С поканата са цитирани и други кредити с просрочени вноски, като напр. договор за банков кредит, продукт „Бизнес помещения“, също обявен за предсрочно изискуем. Съгласно отразеното от нотариус Д., поканата е връчена на 31.05.2021г. при условията на чл. 50, ал.4 от ГПК, като на стр.278 от том първи на делото е представена разписка за връчване на нотариалната покана, в която връчителят е отразил, че е посетил адреса, една госпожа е заявила, че е майка на управителя, който е в чужбина и фирмата отдавна не работи и била приключена, като е залепил уведомление на вратата и пуснал такова в пощенската кутия. Със същото съдържание е изпратена покана до Р. П., която видно от отбелязването и разписката е получена от пълномощник А. Ц. А. на 03.06.2021г. и до С. Г. Г., като видно от разписката на стр. 287 от делото, нотариалната покана е получена от майка му на 14.05.2021г.

На стр.315 и следващите от делото е постъпило след изискване от СРС заповедното производство, а именно дело №51935/2021г. на СРС, 125 състав, от документите по което е видно, че на ищеца е издадена по негово заявление от 03.09.2021г. заповед по чл. 417 от ГПК №11484/15.09.2021г., с която ответниците са осъдени да заплатят солидарно на банката описаните суми, а именно: 122 267,69лв. (сто двадесет и две хиляди двеста шестдесет и седем лева и шестдесет и девет стотинки), ведно със законна лихва от 03.09.2021г., договорна лихва за редовен кредит: 234,34 лв. за период от 31.05.2021г. - 01.09.2021г., мораторна лихва: 1640,48 лв. за период от 31.05.2021г. -01.09.2021г., както и реализираните в хода на ч.гр.д. № 20211110151935/2021 г., по описа на СРС, съдебно- деловодни разноски в размер на: 2482,85 лв. - платена държавна такса, както и 2870,57 лв.- адвокатско възнаграждение. На 23.12.2021г. са постъпили възражения срещу заповедта по чл. 414 от ГПК от „А.И. “ЕООД и С. Г., като са изискани и постъпили с придружително писмо покана за доброволно изпълнение, връчена на 06.12.2021г. на С. Г., а поканата до „Амина инженеринг“ е връчена при отказ на управителя Г. на същата дата. На 31.12.2021г. е входирано възражение по чл. 414 ГПК и от Р. П., като с две разпореждания по чл. 415 от ГПК съдът е указал предявяването на иск, второто с №1275/06.01.2022г., връчено на банката –заявител на 26.01.2022г., а първото – на 20.01.2022г.

В изпълнение на задълженията си по чл. 190 от ГПК, ищецът е представил на стр. 529 и следващите застрахователна полица с „Дженерали застраховане“ АД с въпросник – приложение ,както и застрахователен сертификат с ЗАД Армеец от няколко години с въпросник-приложение.

По делото е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Г. М., което се кредитира от съда като дадено обективно, безпристрастно и компетентно. Вещото лице е посочило, че е проверило подробно описаните документи и е установило, че на 12.12.2007г. между „Ю.Б.“АД („Юробанк И Еф Джи България“АД), от една страна и „А.И. “ЕООД, като кредитополучател от друга страна, е сключен Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508 , съгласно който Банката предоставя на Кредитополучателя кредит във формата на кредитна линия в размер на 150 000,00 лв. за посрещане на краткосрочни оборотни нужди, а кредитополучателят се задължава да го ползва и върне заедно с дължимите лихви. Краен срок за ползване и погасяване на кредита е 240 месеца, считано от откриването на заемната сметка по кредита. Сочи, че е уговорено кредитът да се усвоява през сметка с IBAN: BG ***** на кредитополучателя в банката и заемната сметка е открита на 02.01.2008г. Според вещото лице дължимата годишна лихва включва действащ базов лихвен процент – малки фирми (БЛПМФ) обявено от Банката, намален с 1 пункт към датата на подписване на договора БЛПМФ е в размер на 10 %, а при просрочие на дължимите погасителни вноски, дължимата лихва се увеличава автоматично с наказателна надбавка (неутойка) за просрочие на главница в размер на 10 пункта. Експертът сочи, че на 18.03.2009г. е сключен Анекс №1 към договора за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който страните са се съгласили, че считано от датата на сключване на споразумението, размерът на

предоставения на Кредитополучателя кредит ще бъде намален до размера на усвоените към същата дата суми от кредитния лимит. На 06.04.2010г. е сключен Анекс №2 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който е уговорено, че считано от датата на сключване на споразумението се прекратява правото на кредитополучателя да усвоява, съответно задължението на Банката да предоставя средства по кредита. Просрочената главница и лихва се преоформя служебно чрез натрупване към редовната главница. Сочи вещото лице, че съгласно анекса кредитополучателят ще ползва 12 месечен период на облекчено погасяване на дълга, считано от 21-во число на месеца, като за този период ГЛП е в размер на 10,1 %. След изтичане на периода на облекчено погасяване, ГЛП ще бъде равен на БЛПМФ намален с 0,79 пункта. Според вещото лице на 24.08.2015г. е сключен Анекс №3 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, като с него кредитополучателят се задължава да погаси всички просрочени задължения, страните се споразумяват да предоговорят остатъчния дълг по кредита и за въвеждане на облекчен ред за погасяване. Уговорено е, че кредитополучателят ще ползва 9 месечен период на облекчено погасяване на кредита като се заплаща на Банката погасителна вноска, равняваща се на дължимото плащане по лихви. След изтичане на този период, Кредитополучателят погасява остатъка от главницата заедно с дължимите лихви на равни месечни анюитетни погасителни вноски с нов погасителен план. ГЛП е равен на БЛПМФ намален с 4,25 пункта при просрочие на повече от 30 дни, Кредитополучателят дължи лихва в размер на 13,31 %, а кредитополучателят и съдлъжникът отговарят към банката като солидарни длъжници.

На 10.09.2016г. е сключен Анекс №4 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, като с него страните са се споразумели да предоговорят остатъчния дълг по кредита и за въвеждане на облекчен ред за погасяване. Кредитополучателят ще ползва 12 месечен период на облекчено погасяване на кредита като се заплаща на Банката погасителна вноска в размер на 1 100,00 лв. за погасяване само на съответната дължима лихва и част от главницата за месеца. С. Г. Г. встъпва като Съдлъжник и отговоря солидарно с кредитополучателя. На 24.10.2016г. между „Ю.Б.“АД, като Банката от една страна и „А.И.“ЕООД, като Кредитополучател и Р. Т. П., като Съдлъжник и С. Г. Г. от друга страна, е сключен Анекс №5 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който страните са договорили кредитът да се обслужва и през разплащателната сметка с IBAN: BG *****, с титуляр Р. Т. П.. Вещото лице сочи, че на 02.04.2018г. между „Ю.Б.“АД, и „А.И.“ЕООД, Р. Т. П., и С. Г. Г. , от друга е сключен Анекс № 6 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който страните са констатирани, че задълженията по кредита са в размер, както следва: редовна главница– 132 357,04 лв.; просрочена главница - 2 676,00 лв.; текущо начислени лихви по редовна главница - 384,20 лв. и текущо начислени лихви по просрочия -16,30 лв., просрочени лихви по редовна главница - 4 244,48 лв.; просрочени лихви по просрочия - 125,52 лв., просрочени такси - 40,00 лв. и просрочени имуществени застраховки– 246,04 лв., като общата сума е 140 089,58 лв. С този анекс също е уговорено, че броят и размерът на месечните погасителни вноски се посочва в нов погасителен план.

ГЛП е равен на БЛПМФ намален с 7,10 пункта, като към датата на подписване на анекса, БЛПМФ е в размер на 14,10 %. При просрочие на повече от 30 дни на плащания на погасителната вноска, лихвената надбавка се увеличава с 0,50 %. Уговорено е, че кредитополучателят ще ползва 24 месечен период на облекчено погасяване на кредита, като се заплаща на Банката погасителна вноска в размер на 1 000,00 лв. за погасяване само на съответната дължима лихва и част от главницата за месеца. Вещото лице сочи и че на 21.07.2020г. е сключен Анекс №7 към Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508, с който страните са посочили, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем и констатирали, че към датата на анекса, задълженията по кредита са в размер, както следва: редовна главница – 127 753,65 лв.; просрочена главница – 3 640,55 лв.; текущо начислени лихви по редовна главница -771,85 лв.; текущо начислени лихви по просрочия - 51,03 лв.; текущо начислени лихви по редовна главница (задбал.)- 26,61 лв.; текущо начислени лихви по просрочия (задбал.)- 1,77 лв.; просрочени лихви по редовна главница – 5 116,69 лв., просрочени лихви по просрочия – 80,11 лв.; просрочени такси -40,00 лв.; просрочени имуществени застраховки – 176,33 лв. и разсрочени лихви по редовна главница – 3 370,19 лв. или всичко 141 028,78 лв. Страните са се съгласили и договорили дължимите лихви да се погасяват на равни месечни погасителни вноски на 21-во число на месеца, считано от 21.07.2020г. до крайния срок за издължаване на кредита. За първите 36 месеца върху дълга се начислява фиксирана годишна лихва в размер на 1,5 %. За периода от 37-мия месец до пълното издължаване на кредита, върху дълга се начислява годишна лихва, изчислена при прилагане на променлив годишен лихвен процент, който се определя като сбор от референтен лихвен процент плюс фиксирана договорна надбавка в размер на 2,15 %. В отговор на поставената задача 1 вещото лице сочи, че съгласно подписаният между страните Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508/12.12.2007г., „А.И.“ЕООД е усвоил по банковата си сметка в „Ю.Б.“АД с IBAN: BG *****, с банкови бордера сума в размер на 153 408,53 лв., в т.ч. по дати и суми, както следва: на 02.01.2008г. – комисионна за отпускане на кредит –1 500,00лв.; на 02.01.2008г. – усвояване на кредит – 50 100,00 лв.; на 08.01.2008г. – усвояване на кредит – 10 000,00 лв.; на 23.01.2008г. – усвояване на кредит –8 000,00 лв.; на 25.01.2008г. – усвояване на кредит – 6 000,00 лв.; на 28.01.2008г. – усвояване на кредит – 8 000,00 лв.; на 01.02.2008г. – усвояване на кредит – 40 000,00 лв.; на 08.02.2008г. – усвояване на кредит – 10 000,00 лв.; на 14.02.2008г. – усвояване на кредит – 10 000,00 лв.; на 13.03.2008г. – усвояване на кредит – 4 000,00 лв.; на 21.03.2008г. – усвояване на кредит – 2 400,00 лв.; на 15.09.2008г. – автоматично усвояване на кредит след увеличаване на договорения размер с 3 408,53 лв. Според експертното заключение направенит от длъжниците погасителни вноски към „Ю.Б.“АД за погасяване на кредита са общо в размер на 236 599,82 лв., в т.ч. по вид задължение и периоди на погасяване: главница – погасена от 28.04.2011г. до 14.07.2021г. – 31 140,84 лв.; договорна лихва – погасена от 21.02.2008г. до 19.07.2021г. – 196 400,60 лв.; мораторна лихва – погасена от 28.04.2011г. до 19.07.2021г. – 2 774,21 лв.; такси по кредита – погасена от 30.05.2009г. до 20.07.2021г. – 4 209,19 лв., застраховки – погасена от 07.03.2013г. до 14.07.2021г. – 1 549,38 лв. и разноски по

кредита – погасени на 14.07.2021г. – 525,60 лв. Вещото лице посочва, че размерът на неизплатеното задължение на кредитополучателите, включващо главница, договорна лихва за редовен кредит и мораторна лихва по Договор за банков кредит, продукт „Бизнес револвираща линия – плюс“ № BL 11508/12.12.2007г. към датата на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист – 01.09.2021г. е общо 124 142,52 лв., като данните са в следната таблица:

Вид задължения	Усвоени/ Начислени суми в лева	Период на начисляване	Погасени суми в лева	Период на погасяване	Остават дължими суми в лева
1	2	3	4	5	6
Главница	153 408,53	02.01.08-15.09.16	31 140,84	28.04.11-14.07.21	122 267,69
Договорна лихва	196 634,95	21.02.08-31.05.21	196 400,60	21.02.08-19.07.21	234,35
Мораторна лихва	4 414,69	28.04.11-01.09.21	2 774,21	28.04.11-19.07.21	1 640,48
Такси по кредита	4 209,19	21.04.09-12.04.21	4 209,19	30.05.09-20.07.21	-
Застраховки	1 549,38	20.02.13-27.11.20	1 549,38	07.03.13-14.07.21	-
Разноски по кредита	525,60	21.05.21-16.06.21	525,60	14.07.21	-
Всичко	360 742,34		236 599,82		124 142,52

Първото просрочие по кредита според заключението е от 21.01.2021г. Настъпилата предсрочна изискуемост е от 31.05.2021г., а изцяло преустановеното плащане по договора е от 21.07.2021г. Размерът на главница, договорна лихва за редовен кредит, мораторна лихва към 03.09.2021г. е общо 124 142,52 лв. , като по пера е в таблицата по задача 5.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е по реда на чл. 422 от ГПК, като за да е допустим специалния установителен иск за признаване за установено на вземането на ищеца спрямо ответниците, следва да се установи, че за същото вземане на ищеца е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК и че искът е предявен в законоустановения едномесечен срок по чл. 415 от ГПК, считано от съобщението до ищеца – заявител в заповедното производство. В настоящия случай искът е допустим, тъй като на ищеца е издадена заповед по чл. 417 от ГПК за процесните суми, подадени са възражения срещу нея в срок и на ищеца с две разпореждания на заповедния съд е указана възможността по чл. 415 от ГПК да предяви иск, като искова молба е в законоустановения едномесечен срок от връченото изрично съобщение и е процесуално допустима. Предвид горното исковите са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

По делото не се спори относно сключването на процесния договор за банков кредит,

ведно с анексите към същия. В отговора на исковата молба процесуалният представител на ответниците твърди, че двете физически лица С. Г. и Р. Пехливанска трябвало да се счете, че имат качеството на потребители, макар от тези твърдения да не извежда конкретни и относими към спора доводи. За пълнота съдът следва да обсъди същите и счита, че са неоснователни. Фактът, че двамата, като са подписали анексите и поели задължението като съдължници, без да били посочили според процесуалния им представител, че имат конкретна бизнес цел, не означава, че се явяват потребители по смисъла на закона. В пар.13а, т. 9 ДР на ЗЗП изрично е посочено, че със ЗЗП са въведени в националното ни законодателство разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета относно неравноправните клаузи в потребителските договори. Във връзка с преюдициални запитвания по приложението чл.2, б."б" от Директива 93/13 е формирана практика на Съда на Европейския съюз, в която разпоредба е дефинирано понятието „потребител“, като всяко физическо лице, което в качеството си на страна по договорите, предмет на директивата, участва поради интереси, които са извън рамките на неговата търговска или професионална дейност. Както се посочва и в ДР на ЗЗП параграф 13 "потребител" е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. В решение по дело C-419/11 TiaXEC във връзка с приложението на чл.15, пар.1 от Регламент №44/2001 г. на Съвета за компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, е прието, че физическото лице, което има тесни професионални връзки с дружеството, като например управлението или мажоритарното участие в същото, не може да се счита за потребител по смисъла на тази разпоредба, когато поръчителства като гаранция за изпълнение на задълженията на това дружество. В конкретния случай ответниците –физически лица, които са съдължници, не се спори, че единият е бил до прехвърляне на дяловете съдружник на дружеството, а и преди, и след това и негов управител, поради което имат функционална връзка с дружество и не могат да се приеме, че са потребители по смисъла на ЗЗП в конкретната хипотеза. В същия смисъл е налице и задължителна практика на ВКС по реда на чл. 290 от ГПК, обективизирана в решение № 38/23.06.2017г. по т.д.№2754/2015г., I т.о. и др., в което се приема, че обезпечението на дълг на търговско дружество от физическо лице, включително когато последното е съдължник, не може да се приеме като дадено за цел извън и независимо от всяка търговска дейност или професия, ако това физическо лице има тесни професионални /функционални/ връзки с посоченото дружество, като например участва в неговото управление или има мажоритарно участие в същото." Следователно доводите са неоснователни, а и същите не са конкретизирани и дори и да се приеме, различно от горното, не са заявени конкретни възражения във връзка с позоваването на качеството потребител, които да изключват дължимостта на процесните суми на това основание. Общият довод, че имало неравноправни клаузи, не е конкретизиран кои точно се твърди, че са такива, за да бъде преценен по същество.

Ответниците оспорват, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем без основание,

като твърдят, че не било възникнало правото за ищеца за това, защото не била налице забава от тяхна страна. Доводите на ответниците, че имало разлика в размера на вземането и плащанията не били правилно отчетени, не могат да бъдат споделени, Горното се опровергава от заключението на ССЕ, от която е видно, че към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем с трите нотариални покани от май 2021г., са налице просрочени и неплатени на падежа вноски, поради което са налице предпоставките по договора за упражняване на потестативното право на банката. Възраженията на ответниците, че била налице хипотезата на чл. 306 от ТЗ, а именно непреодолима сила, не може да бъде споделен. Обявяването на извънредно положение в Република България е за периода от 13 март 2020г. до 15 май 2020г. и не касае последващото изпълнение на задълженията по договора, което е настъпило с неплащането на падеж на вноската от 21.01.2021г. и последващите такива. Следва да се отбележи, че с анекса от 21.07.2020г., който е сключен след отмяна на извънредното положение, страните са се споразумели за 24 месечен период на облекчено погасяване на кредита, като се заплаща уговорената вноска, т.е. същият е сключен след и при отчитане на ситуацията във връзка с настъпилата Ковид криза, на която се позовават ответниците. Съгласно разпоредбата на чл. 306, ал. 1 ТЗ длъжникът по търговска сделка не отговаря за неизпълнението, причинено от непреодолима сила. Непреодолимата сила е легално дефинирана в разпоредбата на чл. 306, ал. 2 ТЗ и представлява непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, възникнало след сключване на договора. За да е налице непреодолима сила следва да са налице кумулативно: непредвидимост на събитието, извънреден характер и причинна връзка между тях и невъзможността за изпълнението. Непредвидимостта на събитието е свързана с извънредния му характер и се изразява в невъзможността при сключване на търговската сделка страните да са допускали настъпването му, което събитие да осуети изпълнението на поетото задължение. Непредотвратимостта на събитието е свързана с извънредния му характер, но последиците му не могат да бъдат преодоленни и при полагане на дължимата грижа за изпълнение на задължението. Непредотвратимостта на събитието се оценява не само към момента на настъпването му, но и към следващите от събитието действия на длъжника, чрез които биха могли да се преодолеят последиците му. В този смисъл е практиката на Върховния касационен съд, постановена с решение № 6 от 27.02.2013 г. по т. д. № 1028/2011 г., ТК, I т. о. на ВКС и др. В случая се касае за изпълнение на парично задължение по договор за банков кредит, като изпълнението на престацията, която е родова, е дължимо и не се влияе от сочените от ответниците доводи във връзка с пандемията. Те не са установили надлежно по какъв начин извършваната от дружеството дейност е засегната от пандемията и дали и какви конкретно мерки по Закона за извънредното положение са били приложими. Дори и дейността на ответниците да е в сферата, в която поради пандемията е било налице спиране на работата, което да е довело до липса на кумулиране на парични средства за този период, не освобождава ответниците от отговорност за заплащане на уговорените падежни вноски по силата на закона, в който смисъл е разпоредбата на чл. 81, ал. 2 от ЗЗД, тъй като липсата на парични средства не е основание за това. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 6 от специалния Закон за мерките и действията по време

на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците, въвеждаща забрана в определен срок след отмяната на извънредното положение да се начисляват лихви за забава и неустойки по договори за кредит и други форми на финансиране, както и да се развалят такива договори поради неизпълнение, но в случая и неплащането на изискуемите вноски, и обявяването на предсрочна изискуемост е през 2021г., което е далеч след периода по горесцитираното решение и закон. Следва да се посочи, че и в конкретния случай и в съответствие с предвидената от горесцитирания закон възможност страните са подписали анекс от 21.07.2020г., което има силата на закон за тях съгласно чл. 20 от ЗЗД и с който са се договорили дължими суми и облекчен 24 месечен период на изплащане. Влошената икономическа обстановка в следствие на пандемията и частичните ограничителни мерки би могло евентуално да доведе до възникване на права по чл. 307 ТЗ, но едва с влизане в сила на решение по такъв иск съдът ще измени, респ. прекрати правната връзка занапред, но преди да са настъпили предпоставките за търсене на изпълнение на поетите с договора задължения, а не след като връзката е прекратена, развалена или насрещното задължение е изпълнено (Решение № 183 от 21.11.2018 г. по т. д. № 542/2018 г. на ВКС, I т. о. и др. Ответниците в случая не твърдят нито, че са уведомили насрещната страна – техният съконтрагент за наличие на непреодолима сила, нито че са предявили и е бил уважен такъв иск по чл. 307 от ТЗ. Тук следва да се отбележи, че е основателен довода на ищеца, основаващ се на разпоредбата на чл.306, ал.3 от ТЗ, която предвижда, че длъжникът, който не може да изпълни задължението си поради непреодолима сила, в подходящ срок уведомява писмено другата страна в какво се състои непреодолимата сила и възможните последици от нея за изпълнението на договора. В случая от ответниците не се твърди и не се установява да има такова уведомление, поради което доводите им във връзка с наличие на непреодолима сила са изцяло неоснователни.

С оглед гореизложените доводи съдът намира, че по делото се установи, че е налице вземане на ищеца за описаните суми, които се установяват по размер от неоспореното заключение на ССЕ и следва предявените искове да бъдат уважени. Следва да се признаят вземанията по заповедта, а относно разноските в заповедното производство съгласно ТР съдът също дължи осъдителен диспозитив. С оглед изхода на спора и изричното искане на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски, които в случая възлизат общо на 3082,85 лв., включващи държавна такса и депозит за вещо лице, а адвокатско възнаграждение за настоящото производство няма данни да е заплащано и не се претендира.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска по чл. 422 от ГПК, предяван от „Ю.Б.“ АД, ЕИК ****, със съдебен адрес – гр. София, ул.“***** – адв. Х. И., срещу „А.И.“ЕООД, ЕИК ****4 със седалище и адрес на управление – гр. София, бул.“*****, Р. Т. П., ЕГН

*****, с адрес - София, ж.к.“****”, офис 74 и срещу С. Г. Г., ЕГН *****, с адрес – гр. София, бул.“****”, тримата със съдебен адрес – гр.София, ул.“****”, офис 12 – адв. И. Ю., че тримата ответници „А.И.“ЕООД, Р. Т. П. и С. Г. Г., дължат солидарно на ищеца „Ю.Б.“ АД следните вземания, за които е издадена по гр- дело №51935/2021г. на СРС, 125 състав, заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК №11484/15.09.2021г, а именно сумата от 122 267,69 лв. (сто двадесет и две хиляди двеста шестдесет и седем лева и шестдесет и девет стотинки), представляваща главница по договор за банков кредит, ПРОДУКТ „Б.Р.Л.-П.“ BL11508 от 12.12.2007г., ведно със законна лихва върху вземането от датата на заявлението - 03.09.2021г. до окончателното заплащане, сумата от 234,34 лв., представляваща договорна лихва за редовен кредит за период от 31.05.2021г. - 01.09.2021г., сумата от 1640,48 лв., представляваща мораторна лихва за период от 31.05.2021г. -01.09.2021г.

ОСЪЖДА „А.И.“ЕООД, ЕИК ****4 със седалище и адрес на управление – гр. София, бул.“****”, Р. Т. П., ЕГН *****, с адрес - София, ж.к.“****”, офис 74 и срещу С. Г. Г., ЕГН *****, с адрес – гр. София, бул.“****”, тримата със съдебен адрес – гр.София, ул.“****”, офис 12 – адв. И. Ю., да заплатят общо на „Ю.Б.“ АД, ЕИК ****, със съдебен адрес – гр. София, ул.“****” – адв. Х. И., сумата от 3082,85 лв. / три хиляди и осемдесет и два лева и осемдесет и пет стотинки/, представляващи съдебно-деловодни разноски за настоящото производство, както и следните разноски, включени в издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 20211110151935/2021 г., по описа на СРС, както следва: 2482,85 лв. - платена държавна такса, както и 2870,57 лв.- адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните. Да се връчат преписи от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____